

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XIV. De viris sanctis qui eo tempore in Aegypto floruerunt, Antonio scilicet, duobus Macariis, Heraclio, Cronio, Paphnutio, Putubaste, Arsisio, Serapione, Piturione, Pachomio, Apollonio, Anuph, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

αἰρέσεως τὸ δὲ εἶδον, εἰ καὶ ἐσαΐαζέμεν τὴν
 ἐν ἀποχραία σωθῶσαν, καὶ πρὸς τὴν ἐν νι-
 καία πίστιν ἀειφανῶς ἡδὴ διεφέρετο, τὸ μὲν
 ἀληθῆς, οἶμαι, καὶ τὴν τῶν πλάνων γνώ-
 μῶν εἰς τὴν ἀλλήν συνέτερεχε διάνοιαν, καὶ
 ἐκ τῆς τῆ πατρὸς ἐσίας τὸν υἱὸν συνωμολό-
 γη· ἱερικῶς δὲ πρὸς τὴν ὁμοῦσον λέξιν
 πρὸς ἀπειμάχοντο· οἱ μὲν γὰρ τὴν δόχμῳ τῆ
 αἰομάλι ἐναβιωθέντες, ὡς συμβάλλω, τῆτο
 δὴ τὸ πολλοῖς συμβαῖνον, αἰσχυρῶν ἠγνῶ
 δόξαι νενικῆσθαι· οἱ δὲ, καὶ ὑπὸ ἐξέως τῶν
 ἀει ταῦτα συχρῶν διαλέξεων, ἐπὶ τὸ ὅδε
 δοξάζειν ἀει θεῶ τετραπέντες, ἀμείαθῆτως
 λοιπὸν εἶχον· οἱ δὲ, εἰδότες ὡς ἐ δέον φι-
 λοκῆσοι, πρὸς τὸ κεχαριστῆρον ἐκαίεργις
 ὑπεκλίνοντο· διὰ δὲ αἰσῶν, ἢ οἰκειότητα, ἢ
 ἀλλας αἰτίας, ὅφ' ὧν ἀνθρώποι παρὰ γον-
 ταῖα μὴ παρὰ σῆκοινα χαρίζεσθαι, ἢ παρ-
 ῆσιαι μὴ ἀγνῶν οἷς χρη διελέγχεν πολ-
 λοι δὲ λῆρον ἠγνῶτο, τείθεσθαι ἀει τῶ
 ταύτας εἰδεας τῶν λόγων ἠσυχη δὲ τῆς
 γνώμης εἶχοντο τῶν ἐν νικαία συνελθόν-
 των· ἐώκεισαν δὲ ἀξῶ πάλιας τῆς ἀνά
 τὴν εἰς τὸ φανερὸν ἀπειξέ εἶχεσθαι τῶν ἐν
 νικαία δοξάζων, παύλῳ ὁ κωνσταντίνος ἀπό-
 λωας ἐπίσκοπος, καὶ ἀθανάσιος ὁ ἀλε-
 ξανδρείας, καὶ σύμπαν τὸ μοναχικὸν πλῆ-
 θῶς· ἀιλιόνιος τε ὁ μέγας ἐπιπέων, καὶ οἱ
 συγγρόμοιοι αὐτῶ, καὶ ἄλλοι πλείοι ἀνά τὴν
 αἰγύπτιον, ἢ ἀλλαχῶ τῆς ρωμαίων γῆς· τέ-
 ται δὲ ἐπέπερ ἐπεμνήσθην, ὅσας ἀειφανῆς
 καὶ ἀλλῶ τὴν ἠγεμονίαν παρῆληφα, ἐπι-
 δεμαματῶ λόγῳ.

Κεφ. ιδ'.

Ποι τῶ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἐν αἰγύπτῳ ἀκμασάντων
 ἦσαν ἀδελφῶν, ἀντωνίου, τῶν δύο μακαρίων, ἠρακλεῖος, προτίου,
 ραφηνίου, στυβέσις, ἀρεισίος, σαραπίων, πιτυρίων,
 περχμίου, ἀπολλωνίου, ἀνύφ, ἰλαρίων, καὶ ἑτέρων πλεί-
 ον ἁγίων κατὰ λόγῳ.

Ἀρξομαι δὲ εἰς αἰγύπτου, καὶ μα-
 καρίων τῶν δύο, τῶν αἰοιδιμωτά-
 των ἠγεμόνων τῆς σκήτεως, καὶ τῆ τῆδε
 ἄρας· τῆτοι δὲ, ὁ μὲν αἰγύπτιος ὁ δὲ πο-
 λιτικός, ὡς αἰσῶς ὠνομάζετο· ἡ γὰρ τὸ γῆρ

Amputarent. Orientis autem Ecclesia,
 et post Antiochenam Synodum tumul-
 tuari ceperat, & à Nicæna fide palam
 discrepabat, revera tamen major pars in
 eandem conspirabat sententiam meo
 quidem iudicio, & Filium ex Patris
 substantia ortum confitebatur. Qui-
 dam vero contentionis studio ducti,
 Consubstantialis vocabulum impugna-
 bant. Nam hi quidem qui jam inde ab
 initio huic voci fuerant adversari; id
 quod plerisque evenire solet, turpe sibi
 fore, ut equidem opinor, iudicabant, si
 superati fuisset viderentur. Alii vero, qui
 crebrius de ea re disputationibus eo tan-
 dem perducti fuerant, ut ita de Deo sen-
 tirent, ab opinione sua deinceps abduci
 non poterant. Alii rursus, qui videbant
 supradictos contra quam decebat per-
 vicaciter contendere, ad id quod utri-
 que parti gratum erat deflexerunt, pro-
 pter potentiam vel familiaritatem, vel
 alias ob causas, quibus homines adduci
 solent, ut ea indulgeant quæ indulgeri
 non debent, aut libertate ac fiducia
 non utantur, ubi reprehensione opus
 est. Multi vero cum stultum esse existi-
 marent, in huiusmodi verborum alter-
 cationibus tempus terere, decretis Ni-
 cænorum Anulitum cum silentio ac-
 quiescebant. Sed præ reliquis omnibus
 Orientalibus, Paulus Episcopus Con-
 stantinopolitanus, & Athanasius Ale-
 xandrinus, & omnis Monachorum mul-
 tudo, & Magnus Antonius qui adhuc
 superstes erat, ejusque discipuli; alii de-
 nique complures per Ægyptum & in
 reliquis Provinciis Imperii Romani, de-
 cretis Concilii Nicæni mordicus visi
 sunt adherere. Verum quoniam istorum
 hominum mentionem feci, quoscumq;
 principatu Constantii claruisse accepi;
 breviter percensebo.

CAPUT XIV.

De viris sanctis qui eo tempore in Ægypto
 floruerunt, Antonio scilicet, duobus Maca-
 riis, Heractio, Cronio, Paphnutio, Putuba-
 ste, Arsisio, Serapione, Piturione, Pachomio,
 Apollonio, Anuph, Hilarione & aliis
 pluribus.

Ordinar autem ab Ægypto, & à duo-
 bus Macariis, celeberrimis recto-
 ribus qui in Sceti & in monte regionis
 illius præfuerunt. Horum alter Ægyptius
 fuit: alter πολιτικός, id est urbicus, di-
 cebatur. Erat enim oriundus ex urbe

Alexandria. Uterque potro ob divi-
 nam præscientiam ac Philolophiam ad-
 mirabilis, & demonibus formidabi-
 lis fuit, multaque miracula & curationes
 stupendas perfecit. Egyptius qui-
 dem mortuum ad vitam revocasse di-
 citur, ut cuidam hæretico pertuaderet
 futuram esse mortuorum resurrectio-
 nem. Vixit hic annos circiter nona-
 ginta: ex quibus sexaginta exegit in
 solitudine. Qui simul atque philo-
 sophari cœpisset, adhuc in juvenili atate
 constitutus ita enituit, ut puer senex
 vulgo à Monachis vocaretur; & an-
 nos natus quadraginta ad Presbyterii
 gradum evectus sit. Alter vero seriùs
 quidem Presbyter factus est. Sed om-
 nibus fere arctioris disciplinæ exer-
 citationibus est perfunctus: quarum
 alias ipse excogitaverat: quasdam ab
 aliis acceptas, tanto studio excoluerat,
 ut ex nimia cutis ariditate pili barbæ ei
 non succreverint. Per idem tempus
 ibidem philosophati sunt Pambo, He-
 raclides, Cronius, Paphnutius, Putu-
 bastes, Arifius, Magnus Serapio, &
 Piturio, qui juxta Thebæos domicilium
 habuit; Pachomius denique, qui Ta-
 bennensium Monachorum auctor at-
 que institutor fuit. Horum habitus &
 conversatio in quibusdam à reliquo-
 rum Monachorum vita discrepabat:
 ejusmodi tamen erat, quæ ad virtute-
 tem tenderet, & animum ad rerum
 terrenarum despicientiam, & ad con-
 temptionem cœlestium excitaret,
 ut cum ex corpore migrandum esset,
 alacriter ad cœlestia transiret. Pellibus
 autem vestiuntur, exemplo Helia The-
 bitæ, hanc ut opinor ob causam, ut ami-
 ctu pelliceo admoniti de virtute illius
 Prophetæ, flagitiosus cupiditatibus for-
 titer resistent, & tum studio illius imi-
 tandi, tum spe similium præmiorum in-
 citati, temperantiam libentius conse-
 dentur. Sed & reliqua indumenta
 Monachorum Egypti, ad cujusdam
 Philosophiæ specimen referri ajunt,
 nec temere ac sine causa ab aliis discre-
 pare. Et tunicas quidem sine manicis
 eos habere, ut manus ab injuria com-
 primendas esse doceant. Capitis autem
 tegumentum quod cucullum vocant,
 ideo gestare, ut simpliciter ac pure vi-
 vant, perinde ac pueri qui lacte nutriun-
 tur, quibus hujusmodi tiaræ imponi
 solent ad tegendum & confovendum
 caput. Cingulum vero & redimiculum

ἀλεξάνδρου ἀμφὶ ὅτι μάλιστα θεοπιστευ-
 ῶν ἐγνώσθη, ἔδειξεν πρὸς τὴν φιλοσοφίαν
 καὶ δαίμοσι φοβερῶς πολλῶν τε καὶ ἀδελφῶν
 πραγμάτων καὶ ἰαμάτων δημιουργῶν τῶν
 αἰγυπτίων λόγῳ, ὡς καὶ νεκρῶν ζωῶν ἐπι-
 ῶν ἑτεροδόξων πείσῃ νεκρῶν ἀνάστασιν ἐπέ-
 διεβίω ἡ ἀμφὶ τῶν ἐνανθροπιαστῶν ἐξήκοντα
 ἑκτέτων ἐν ταῖς ἐρήμοις διέτριβεν. αὐτὸν
 φιλοσοφῶν ἀρχόμενος, ἐπιπέσων διέπεραι-
 ῶν παλαιῶν μοναχῶν ὡς παλαιῶν μοναχῶν
 μάλας, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονότα, καὶ
 βροτῶν ζωῶν πρὸς ἑξῆς ὄντων ὁ ἕτερος, ἡγε-
 μὴν ὑπερον πρὸς ἑξῆς ὄντων παύσασθαι
 σχεδὸν ἀσκήσεως ἐπέβλεπε τὰ μὴ αὐτῶν
 νοῶν ἀλλὰ πρὸς ἄλλοις ἠέκαστον ἐκ παλαιῶν
 καὶ ὁρῶν ὡς ὑπὸ τῆς ἀγῶνς κατεσκληκέναι,
 φύσιν τῆς γῆρας τὰς τεύχας ἐν τῶν ἑσ-
 τῶν αὐτῶν χωρῶν ἐφιλοσόφῶν πάντοτε καὶ
 κλείδης, καὶ κερῆν, καὶ παφνούτιου, καὶ
 τεβαστῆς, καὶ ἀρσίσιου, καὶ σεραπίων ὁ μίας
 καὶ πίτυριων, ὅς ὡς ἐν θεοῖσι τὴν δὲ καὶ
 εἶχε καὶ παχώμιου, ὅς δὲ ἄρχηγός ἐστι
 καλαμῶν ταβεννοσιωτῶν γῆμα ἡ τῶν
 ἡν καὶ πολλοὶ ἐν τισὶ παρῆλα γῆμα ἡ ἀ-
 λης μοναχικῆς πρὸς ἀδελφῶν μῆτρον ὁρῶν
 καὶ τὴν ψυχῶν πρὸς ἐρεθίζεσθαι τῶν ὁρῶν
 καὶ ἀφροδισίων ἀνω ἡ ὁρῶν ἢ διμαρῶν ἐπὶ
 ἐρεθῆνια χωροῖν, ἠνίκα τῆς σώματος ἀπαλα-
 γῆν διφθέρας ἡ ἀμφιένουζ καὶ μῆτρον
 ἡλῆς ἡ θεοῖσι: ἐμοὶ δοκεῖ ὡς τῶν τῶν
 ἐκαστῶν δέματι, εἰς ἀνάμνησιν ἀλλὰ αὐ-
 τάνοις τῶν ἀδελφῶν τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἀνδρῶν
 πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀφροδισίων πρὸς
 τὰ χεῖρας, καὶ ζῆλον τῶν πρὸς αὐτῶν, καὶ ἐπι-
 ὁμοίων ἀμοιβῶν, προδυσμότερον σαφῶς
 λόγῳ ἡ τὰ ἄλλα ἐν δύνάματι τῶν ἐν ἀγῶνι
 μοναχῶν, συλλαμβάνεσθαι εἰς ὑπόδειγμα
 φιλοσοφίας πρὸς μὴ ὡς ἐτυχε παρῶν
 λαοσφν τῶν ἄλλων καὶ τῶν μὴ χεῖρας ἀ-
 ριδώτας ἐν δένδρῳ καὶ παιδοδοσίας μὴ ἐπι-
 μὲς ἐχθρῶν χεῖρας εἰς ὑβρίν τὸ δὲ ἐπι τῶν
 φάλῃς σκέπασμα, ὁ κακῆλιον καλεῖται
 ὡς ἐπίσης ἀκεραῖως καὶ καθαρῶς βίωσιν
 γαλακτὶ τρεφομένους παῖσιν, οἳ αἱ τῶν
 ταὶ τῶν ἐπι κῆν τῶν ἡγεμονικῶν σκέπασ-
 τε καὶ ἀδελφῶν ζῶν ἡ ἀνάμνησιν

ἢ μὴν τὴν ὄσφω ἀεισφίγγεσσα, ὃ ᾧ τὸς ὤμους
 ἱερὰς βραχίονας ἀνέχων ἐτοίμους ἐναι εἰς δια-
 κονίαν θεῶν κ' ἐρελασίαν, ὡς δὲ ἀδελφὸς ἑσθ' ἔσθ'
 αἰσῶν ᾧ, ὡς ἀφ' ἑτέτων ἄλλοι αἰλοῖες ἀποδε-
 δῶκασι λόγους ἐμοὶ ᾧ δὴ πόχρη τοσῶτον εἰπεῖν
 ὄν γε μὴν παχώμιον φασὶ μόνον ἐν σπηλαίῳ
 τῷ πρώτῳ φιλοσοφῆσαι, ἀποφανέντα ᾧ ἀπὸ
 θεῶν ἀγγελον, παροκελεύσατος νέες ἀθροί-
 σαι μοναχὸς, ἵς συνῆαι αὐλοῖς, ὃ ᾧ ἵα κατ'
 αὐλοῖ ἐν φιλοσοφίᾳ καλωρεθῶκεναι, κ' χεῖναι
 κ' σωεικῶν ἡγεμῶνον ὠφελῆν πολλὰς ἀγῶν
 ᾧ αὐλοῖ νόμοις οἷς ἀν' ὁμοί' δεδωκεναι ᾧ ἀπὸ
 δῶλον, ἢν ἐτι φυλάτῃσιν ἐνῶσα ᾧ ταύτη
 γραφῆ προσέταθῃε συγχωρεῖν ἐκάσῳ, ὡς ἀν'
 οἷς τὴν φαγεῖν κ' πιεῖν, ἵς ἐργάζεσθ' ἡσθ' ὄν
 τὸς μὴ τοῖς μῆτροι ραμαλεωθῆσθ' ἐδῆσι,
 τῷ ἐπιπινώτερον τῶν ἐργῶν ἐπιπρέπῃν. τῷ ᾧ δι-
 χεῖν, τοῖς ἀσκημῶν οἰκηματὰ ᾧ μικρὰ
 κ' ἀσκημῶν πολλα, κ' καθ' ἑκάστον οἰκημα-
 τῶν καλαμῶν ὑπὸ ἐνα ᾧ οἶκον πάντας τρο-
 φῆς μελαμαδῶν σιγῆ τὸς ἐδῆσιν, κ' καθ' ἑκά-
 στῶν τῶν τραπέζας ἐπικεκαλυμμῶν τῷ
 πρὸς πᾶσι, ὡς μὴ τε ἀλλήλους ὄραν, μὴ τε ἀλ-
 λοπὴ, πρὸν τ' τραπέζης καὶ τῶν προκείμενων
 ἕκαστον ᾧ μὴ συνῶσθ' ἐν αὐλοῖς, μόνον εἰ μὴ παρο-
 δῶλον ἐπιξενωθῆν τὸν ᾧ συνοικῆν αὐλοῖς βε-
 λόμενον, ἀπὸ τῶν ἐπιπρέπῃν τῷ χαλεπώτε-
 ρῶν ἐργῶν ποιεῖν, καὶ ἔτω μετέχῃν τ' αὐλοῖν
 συνοικίας διφθέρας δὲ ἀμφοτέρωθεν, ἵς τῷ
 ἐκείναις τῶν κεφαλὰς σκεπέσθ' καλαση-
 μῶν δὲ ταύτας τῶν τῶν οἰκῶν κέντροις
 πρὸς τοῖς προσέταξε χιτῶσι δὲ λινοῖς καὶ
 τῶν κερῶν, ἵς ἐξωσμένους σὺν τοῖς χιτῶ-
 νων καὶ τῶν διφθέρας καθ' ἑκάστον, καθ' ἑμέ-
 ρας οἰκοδομητοῖς θρόνοις, ἐκατέρωθεν πε-
 ριφραγμένοις, ὡς ἐπὶ ἐκάσῳ συνέχων
 ἐμμελῶ τῷ δὲ πρώτῳ καὶ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ
 τῶν ἐδομάδων, ἐπὶ κοινωνίᾳ τῶν θεῶν μν-
 εσίαν πρὸς θυσιᾶς ἡλῶ προσίῳνας, τῶν ζώ-
 νων λῶν, καὶ τὰς διφθέρας ἀποπέθεσθαι
 δὲ ἀδελφῶν δὲ πάσης τῆς ἡμέρας διχῶσαι,
 καὶ πρὸς ἑσπέραν ὁμοίως τοσαυτάκις δὲ
 ἐμμελῶς ἐνάτη δὲ ὥρα, τελευτῶν ἡνῶ
 δὲ μετῶν ἐδῆσιν, ἐκάσῳ δὲ διχῶς προάδων
 ψαλμῶν πᾶσαν δὲ τῶν συνοικίαν εἰς ἑ-
 καστήσθ' ἀρατάγματὰ διελθῆν, κ' ἐπινομάσαι

A illud quidem lumbos præcingens, hoc
 vero humeros sustinens & brachia, ad
 ministerium Dei & ad opus faciendum
 promptos ac paratos esse admonet.
 Nec ignoro alias istarum rerum ratio-
 nes ab aliis esse allatas. Mihi vero
 hæc dixisse sufficiat. Et Pachomium
 initio quidem solum in spelunca phi-
 losophatum esse dicunt. Postea vero
 divinum Angelum ei apparentem mo-
 nuisse, ut juniores Monachos collige-
 ret, & unâ cum illis verfaretur. Nam
 illud quidem in Philosophia mona-
 stica semetipsum probe exercuisse :
 tempus nunc esse, ut congregationi-
 bus præsidens prodesset plurimis. Eos
 autem regendos esse legibus quas ipsi
 dedisset. Porro tabulam dedisse ei
 dicitur, quæ etiamnum custoditur à
 Monachis. In ea perscriptum erat, ut
 unicuique permetteret tantum edere,
 bibere, operari ac jejunare, vel secus
 quantum posset. Et iis quidem qui
 validius comederent, opera magis la-
 boriosa imponeret: facilia vero absti-
 nentibus. Utque multas cellas ædi-
 ficaret: in singulis vero tres degerent
 Monachi. In uno autem conclavi si-
 mul omnes cibum sumerent, & cum
 silentio ederent, sedentes ad mensam
 velato capite, ita ut nec se mutuo, nec
 aliud quidpiam viderent, præter men-
 sam & apposita cibaria. Nullus vero
 peregrinus unâ cum illis vesceretur,
 nisi forte illac pertransiens exciperetur
 hospitio. Quod si quis cum ipsis vellet
 degere, is triennii spatium difficiliora ex-
 erceret opera, atque ita demum ipso-
 rum contubernio lociaretur. Ad hæc ut
 pellibus vestirentur, & capita mittis la-
 neis tegerent: quas etiam clavibus quibus-
 dam purpureis insigniri iussit. Utque
 lineis tunicis & cingulis uterentur, cin-
 ctique in tunicis ac pellibus dormirent,
 sedentes in cathedris structis, ex utroque
 latere ita clausis, ut cujusque stratum
 continerent. Ut primo autem ac po-
 stremo hebdomadis die ad altare acce-
 dentes ad sacrorum mysteriorum com-
 munionem, zonas solverent pellesque
 deponerent. Præterea ut duodecies ora-
 rent quotidie: mane scilicet sexies, &
 tantundem vespere. Noctu quoque toti-
 dem vicibus: hora autem nona ter. Ut
 cibum sumpturi, ante unamquamque
 orationem Psalmum canerent. Ut uni-
 versa congregatio in viginti quatuor
 classes dividatur, eaque ex Græcorum

literis cognomentum accipiant: cognomen vero ipsis aptetur pro vita ac moribus singularum. Verbi gratia simpliciores jora appellentur: versuti ζελ ε, & sic de aliis, prout institutum cujusque classis figurâ alicujus literæ apte exprimere licet. Hic legibus discipulos suos instituit Pachomius, vir humanissimus, Deoque admodum carus, ita ut futura prænosceret, & cum Angelis sæpenumero loqueretur. Habebat autem in insula Thebaidis Tabenna: ex cujus nomine Tabennenses hodieque nominantur. Ex earum autem legum præscripto viventes, celeberrimi existerunt; & in tantam excreverunt multitudinem, ut ad septem usque hominum millia pervenerint. Nam congregatio quidem eorum qui in Tabenna insula degebant, quibuscum erat etiam Pachomius, mille ac trecentos numero Monachos habebat. Reliqui vero, per Thebaidem atque Egyptum dispersi habitabant. Una porro eademque apud omnes est vivendi ratio ac disciplina: omniaque sunt omnibus communia. Et congregationem quidem eam quæ est in Tabenna insula, matris loco ducebant: eos vero qui illic præerant, pro patribus habebant ac principibus. Eodem tempore Apollonius quoque ob monasticam disciplinam celebratus est. Hic annos quindecim natus, monasticam Philosophiâ in solitudine excoluisse dicitur. Sed cum ad annum ætatis quadragesimum pervenisset, Deo jubente ad loca ab hominibus habitata se contulit. Habuit porro etiam ipse Monasterium suum in Thebaide. Erat autem imprimis Deo charus, & mirabilium curationum atque operum artifex: & in iis quæ fieri oportebat perficiendis strenuus, eorum item quæ ad Philosophiam spectant bonus præceptor & blandus. Denique in precationibus ita acceptus fuit Deo, ut quæcunque à Deo petierat, ad effectum perducerentur. Nam cum sapientia præditus esset, sapienter quoque postulabat ea, quibus Deus libenter solet annuere. Iisdem quibus istos temporibus divinum Anuph vixisse existimo. Quem ex eo tempore quo Christum in persecutionibus fidei causa excidatium primùm confessus est, nec exterritis quidquam concupivisse.

ταῦτα τοῖς ἐλλήνων σοικείοις καὶ ὅτι
ἔχοι βίαι καὶ ἡθῆς ἐκείνῳ ἰαγμαί τῶ
προσηγορίαν ἐφαρμόσαι οἰον ἀπλῆς
μὲν ἰώτα ἀποκαλέσας, σκολιὰς δὲ ζή
καὶ ἄλλως ἄλλως, κατὼς ἐκλαμβάνει
σόχως ἐπὶ πρὸς τὸ γῆμα τὸ γαμμαί
τῶ προαίρεσιν τὸ ἄγμαί κῆ τῆ
τῆς νόμους, τῆς ἰδίης μαθῆας ἢ γρ ὁ πα
χώμι, ἀνῆς τὰ μάλισα Φιλάνδρου
π, καὶ θεοφι ἢς εἰς ἀγαν, ὡς πρὸς
ναὶ τὰ ἐσόμενα, καὶ θεοῖς ἀγγέλαις ἀ
λεῖν πολλὰς: διέτριβε δὲ ἐν ταβένῃ ἡσ
τῆς θεαίδ, ὅθεν ταβεντιστάται ἐστ
νῶν ὀνομάζονται: ἰσὸ δὲ τέρας τοῦς πα
πολλὸν ὄντο, ὀνομαζόμενοι ἐγένοντο, κα
εἰς πολλῶν τῶ χρέων ἐπέδρασαν, ὡς
ἐπίτακτο ἄνδρας συνελείν: ἢ μὲν
ἐν ταβένῃ ἡσῶ συνοικία, μετ' αὐτῶ
παχώμι διέτριβεν, ἀμφὶ τῶς γῆρας
καὶ τριακοσίους εἶχεν: οἱ δὲ κατὰ τῶν
βαῖδα, καὶ τῶν ἄλλων αἰγυπτίων συνοικ
μία δὲ καὶ ἡ αὐτὴ ἀγωγή πᾶσι, καὶ
C να πᾶντων τὰ πάντα: κατὰ πρὸς δὲ
τέρα τῶ ἐν ταβένῃ ἡσῶ συνοικίαν ἡσ
τὸ παλέρας δὲ καὶ ἀρχοῖας, τῆς αὐτῆ
δε ἡγουμένους: κατὰ τῶτον δὲ τὸν χρό
καὶ ἀπολλωνί, ἐπὶ μοναχικῆ φιλοσοφί
διέτριβεν: ὃν φασὶ δέκα καὶ πέντε ἐπὶ
ὄντα, φιλοσοφῆσαι ἐν ταῖς ἐρήμοις: ἐ
ἔτη δὲ τεσσαράκοντα γεγονώς, κατὰ θεο
πρὸς αἶψιν εἰς τοὺς οἰκουμένους ἦλθε τῶ
πους: εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς ἐν θεαίδ τῶ
συνοικίαν: ἐγγύς δὲ θεοφιλιῆς εἰς ἀγαν
καὶ πρὸς ἀδόξων ἰάσεων καὶ σημειῶν ἐ
μιουργός, καὶ πρᾶκτικὸς ὢν δὲ, κα
D ἦν εἰς φιλοσοφίαν ἡκόντων διδάσκαλος
ἀγαθός καὶ χαρίεις: ὅτι πῶς τῶ ἐν τῶ
διχαῖς δῆλο, ὡς μηδὲν ἐνὶ τῶν γῆ
δς, ὢν πρὸς θεῶ ἐζήτησε: πάντως γῆ
φός ὢν, σοφῶς τῶς αἰτήσεως ἐποιεῖτο, καὶ
θεῶν ἐτοιμῶς ἐπὶ τῶν πέφυκε: καὶ τῶ
εἰκάτω γῆρας καὶ ἀνέφ τὸν θεοσοφί
ἐπυθόμενος ἀφ' ἑαυτῶν ἐν τοῖς διαγῶ
ὑπὲρ τῶ δόματ, ὡμολόγησε, μήτε
εἶπεν, μήτε ἐπιθυμῆσαι πρὸς τῶν ἐπι

ἐπιτυχῆν ἢ πάντων ὧν ᾤχετο ἐδέξθη καὶ ἄλλοις
 ἡσυχάζειν ἀγγέλῳ διδασκάλῳ πᾶσαν δρε-
 τῶν παρδουθῶν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τῶν ἐν αἰ-
 γυπτίῳ μοναχῶν τοσάδε τέως ἡμῖν εἰρήδω
 ἦδη ἢ καὶ παλαιστῆ τὸν ἴσον τρέπον φιλοσο-
 φῆν ἤρχετο, παρ' αἰγυπτίων μαθητῶν δὲ
 πρὸς τὸ ἐνθάδε ἰλαρίων ὁ θεσπέσιος
 τῶν δὲ παλαιοῦν μὲν ἰθακάκωμιν πρὸς
 νότον δὲ γάλης κειμένη ᾤχετο τὸν χιμάβρον,
 ἃς ἐπὶ θάλασσαν τὰς ἐμβολὰς ἔχων, ἐπιχω-
 ρῶς ἀπ' αὐτῆς τῆς κώμης τὴν ἐπωνυμίαν ἔλα-
 βε· γραμματικῶν Φοιδῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ,
 καὶ θῆαν ἀλιωνίς τε μεγάλα μοναχῆ εἰς τὴν
 ἐρημον ἦλθε καὶ συγγυμνῶν αὐτῶν, πα-
 ραπλησίως φιλοσοφῆν ἐγγὺν ὀλίγον δὲ χρό-
 νον ἐνθάδε διαλείψας, ἐπανήλθεν εἰς τὴν
 πατρίδα· ἐγὼ ἔγνω χωρεῖτο καὶ γνώμην ἤρε-
 μῶν, πολλῶν ὄντων ἐκαστοῖς τῶν ὡς ἀλιωνίον ἐρ-
 χόμενων· καλαβῶν δὲ τελευτήσαντας τὰς
 πατρίδας, εἰς τὰς ἀδελφὰς καὶ τὰς δεομένους
 τὴν εἰρήνην διένειμν· ἐδὲν ἢ πατρίδα πασι κα-
 ταλιπῶν ἑαυτῶν, διέτριβεν ἐν ἐρήμῳ ἑσπῶ
 ᾤχετο θάλασσαν, ἀμφὶ τὰ εἰκοσι σταδία τῆς
 αὐτῆς κώμης διεσῶτι· οἰκησὶς ἢ τῶν αὐτῶν, δο-
 μάτιον μικρὸν, ἐκ πλίνθων καὶ φορτῶν καὶ κε-
 ράμων καὶ εὐχάριτων καὶ εὐσεβῶν ἀσθενῶν· ὅ-
 ρος τε καὶ ὑψὺς καὶ μήκης τοσῶτον, ὅσον
 ἐστὶ μὲν κεκρυφέναι τὴν κεφαλὴν· κείμε-
 ναὶ ἢ τὰς πόδας συλλέγειν ἐπ' ἀναγκῆς εἶναι
 διαπαύων γὰρ εἰς τὴν ἐαυτὸν ταλαπυρεῖν, καὶ
 ἐκείνης κρατεῖν· ἀμείλιτοι ὄντες ἰσπεν ἐγκρα-
 τίας ἀκόμπε καὶ δεδοκιμασμένης, ἐδὲν
 καὶ ἰσπεν ὑπερβολῆν, ἀγωνιζόμενος πρὸς
 αὐτοῦ καὶ διψῶν, καὶ εἶγῶν καὶ πνίγος,
 καὶ πρὸς αἰάλα παθῆν, καὶ θωπείας τὰ σώ-
 ματι καὶ ψυχῆς· ἦν ἢ τὸ μὴ ἦσθαι σπου-
 δαῖσιν σεμνὸς ἢ τὸν λόγον, καὶ ἐπήβολος
 ἀρετῆς τῶν ἱερῶν γραφῶν ἐπὶ τοσῶτον ἢ θεο-
 φιλῆς ἐγγυθῶς ἐπὶ καὶ νῦν τὰ ἐπὶ αὐτῆς ἀφω-
 τῶν παλαιῶν ἀσθενῶν καὶ δαίμωνων καὶ
 ἄλλων παραδοξοτάτων, ᾤχετο τε κυρείους ἐ-
 πρὸς τὸν ἐτάφη, ἢ παρὰ παλαιστῆ παρ'
 οἰκιστῶν συμβάντων αὐτὸν ἐν κύπρῳ διαλείποντα τελευτῆσαι, πρὸς τῶν ἐπιχωρίων
 ἐκιδάσθη, καὶ ἐν πολλῇ τιμῇ καὶ θεραπείᾳ παρ' αὐτοῖς ἦν· μάλα δὲ ταῦτα ἡσύ-
 χας τὰς δεδοκιμώτατας ἐγγυθῶν αὐτῆς μαθητῶν, κλέψας τὸ λείψανον, διεκόμισεν

A Obtinuisse autem omnia quæ precatus fuerat; & in omni genere virtutis à divino Angelo institutum fuisse. Verum de Monachis Ægypti hæc impræsentiarum dixisse sufficiat. Sed & palestina jam tum similiter philosophari cœperat, ab Ægyptiis erudita. Florebat in ea tunc temporis divinus Hilario. Patria huic fuit Thanatha, vicus ad Austrum urbis Gaza situs, juxta torrentem, qui in mare etumpens, ab indigenis vici ipsius nomi- ne nuncupatur. Cum autem Alexandriæ Grammaticam disceret, magni Antonii Monachi visendi causâ perrexit in solitudinem. Cumque eo colloctus, pari modo philosophari decrevit. Illic vero B exiguo temporis spatio moratus, revertit in patriam. Neque enim ipsi licebat ex animi sententia quiescere, cum plurimi quotidie ad Antonium confueret. Domum reversus, cum parentes mortuos invenisset, fratribus suis ac pauperibus bona sua distribuit. Nec ex illis quidquam sibi reservans, mansit in loco quodam deserto juxta mare, qui vnginti circiter stadiis à patrio vico distabat. Habitaculum ejus erat caza ex lateribus, paleis & confractis tegulis extructum: tantum latitudinis habens & altitudinis ac longitudinis, ut stans quidem caput inclinare, jacens vero pedes colligere necesse haberet. Omnibus enim modis sese alluefaciebat ad laborum tolerantiam & ad mollitiem vincendam. Denique in probatâ ac minime fucatâ continentia, nemini eorum quos quidem novimus, cessit: adversus inedia, sitim, æstum, frigus, aliasque corporis & animi perturbationes atque blanditias decertans. Et motibus quidem accuratus; sermone autem gravis erat, & sacrarum Literarum diligens percrutator. Cate- D rum ita acceptus fuit Deo, ut ad tumulum ejus multi ægri ac demoniaci etiam num carentur: & quod magis mirere, tam apud Cyprios ubi primum sepultus est, quam in Palestina, ubi nunc jacet. Nam cum in insula Cyprio, ubi tum degebat, mori cum contigisset, sepultus est ab incolis, magnoque honore & cultu ab iis afficiebatur. Postea vero Helychius, qui inter ejus discipulos celeberrimus fuit, reliquias ejus furatus, in

viris tamen Philolophis non erant pe-
nitus destituti. Nam tunc temporis,
celebris apud illos fuit Martinus: qui
Sabariae quod oppidum est Pannoniae,
nobili genere ortus, primum quidem
splendide militavit, & orationes duxit.
Sed cum Dei cultum omnibus rebus
prætulisset, Philolophicam vitam secta-
tus est. Habitavit autem initio quidem
apud Illyrios: Verum pro Doctrina fi-
dei forti animo decertans, postquam
deprehendit quosdam illarum partium
Episcopos opinionem Arii fovere, insi-
dias passus, ac se penumero publice ver-
beratus, inde expulsus est. Cumque
Mediolanum venisset, ibi solitarius vi-
xit. Sed cum Auxentius Episcopus, qui
& ipse de fide à Nicanis patribus pro-
mulgata non recte sentiebat, ei insidia-
tus fuisset, inde abcessit. Et in insulam
quam Gallinariam vocant profectus, illic
aliquamdiu vitam egit, radicibus her-
barum contentus. Est autem hæc insu-
la exigua ac deserta, in Tyrreno mari
sita. Postea vero Turonensis urbis Epi-
scopus est constitutus. Porro tantâ mi-
raculorum gratiâ præditus fuisse tradi-
tur, ut & mortuum suscitaverit, & alia
signa ediderit, Apostolicis nullatenus
inferiora. Per idem tempus in illa Im-
perii parte Hilarium quoque vixisse ac-
cepimus, virum tum vitæ, tum doctri-
næ causâ plane admirandum. Qui qui-
dem ob studium veræ fidei, commune
cum Martino exilium sustinuit. Et hæc
quidem de viris qui tunc temporis in
pietate & in Ecclesiastica institutione
egregie philosophati sunt, prout com-
peti, memoriâ mandavi. Multi præter-
ea admodum docti & eloquentes viri,
eodem tempore in Ecclesiis floruerunt.
Inter quos celeberrimi fuerunt, Eufe-
bius Emisenæ Ecclesiæ Episcopus, Titus
Bostrensis, Serapio Thmuis, Basilius
Ancyrae, Eudoxius Germaniciae, Aca-
cius Casareae, & Cyrillus Hierosolymo-
rum Episcopi. Indicium autem Doctri-
næ illorum vitorum, libri sunt ab iisdem
conscripti & ad posteros transmissi,
multi profecto atque mirabiles.

Φιλοσόφων ἀνδρῶν ἡτύχη· ἐγνωσθέντι δὲ
ἕτερον ἀποστολῆς μαρτυροῦν· ὅς ἀπὸ Καλιουραίας
τῆς Παννονίας ἐπίσημος ἦν τὸ γένος· ἐκείνου
δὲ λαμπρῶς ἐρρευσάμενος, καὶ συναρχὸς
τάρχης ἐγγέλω· προσημύσας ἃ τὸ πᾶν, τὴν
φιλοσοφίαν μετὰ βίον διετελεσε· ἵνα πρὸς
παρ' ἰλλυριοῖς· ἐπεὶ ἡ προσημύσας ἕως
δόγμα· ἀγωνιζόμενος, τινὰς τῶν ἐκείνου
ἐπισκόπων ἐφώρεσε· τὰς δὲ τῶν Φροσῶν ἐπι-
βουλεύσας καὶ πολλὰς δημοσίας τυπῆται
ἐξήλασεν· καὶ εἰς μεδιολανὸν ἐλθὼν, καὶ
ἐαυτὸν διετελεσε· ὑπεχώρησε τὸν θένον, ἐπι-
λενόμενος· ὅθεν ἀντιξενίαν τῆς ἐπισκοπῆς ἐπέ-
αυτὸν ὑγῶς ἐχολῶ· ὅθεν τῶν πᾶσι τῶν ἐκείνου
καὶ συναρχῶν καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἐκείνου
βοιωτῶν δέχμενος, νῆσον ὠκισεν τῆς γα-
ληναίας καλεῖται· μικρὰ δὲ αὐτὴ καὶ ὁμοί-
α· ἐν τῇ τυρρηνικῇ πελάγῃ καλεῖται· ἡ
νῆς ἡ ὕπερον καὶ ἐπισκοπὴν ἐπέβλεπεν τῶν
ταρρακηνῶν ἐκκλησιῶν ἐπιτοσῶν δὲ τῶν
μακεδονίαις προελθὼν ὅθεν ἐδόθει, καὶ
κερὶ γέγειραι πιστεύσας, ἀλλὰ τε σημεῖα ἐπι-
τελέσαι ἀποστολικῶν ἐλθὼν ἰσχυρῶς· καὶ τῶν
ἐπίσκοπων, ἐν τῷ ἑτέρῳ γένει τῶν
λήφαμεν, ἀνδραβίω καὶ λόγῳ· ὅθεν
ὅς μαρτυροῦν τῆς φυγῆς ἐκωνάντισε· διὰ τῶν
ὅθεν τὸ δόγμα σπερδὼν· ἀνδρῶν μὴ ἐπι-
ρεῖ, αἵ τε ἐν δισέβειᾳ καὶ ἐκκλησιαστικῇ
θεσμῶν ἐφιλοσόφον, τὰ δὲ ἐγνων ὅς συναρχῶν
ἦσαν· ὑπερφύσας ἢ πολλοὶ καὶ μάλα ἐλθὼν
μοι καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκ ταῖς ἐκκλησιαστικῇ
διέπρεπον· ἐπιστημολογῶν δὲ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικῇ
τοῦ δισέβει· ὅτι ἐμῆς ἱερωσύνης ἐπί-
πασας, καὶ ἵπ· ὁ βόσρης, καὶ σερραπῶν
ὁ θυμαῖ· βασιλείος τε ὁ ἀγχυρας, καὶ
δοξί· ὁ γερμανίας, ὁ ἀνακί· ὁ καπ-
ρείας, ὁ κύριλλ· ὅς τὸν ἱεροσολύμοι· τῶν
νον ἐπέβλεπεν· σύμβολον τῆς αὐτῆς
δείας, αἱ συνεγεγάθησαν καὶ καλεῖται
πολλὰ τε καὶ λογὴ ἀξία.